

себе си Римскіятъ Императоръ, наричашеся, и го наричахъ Римлянинъ (*Ρωμαῖος*). Още и сега по сичката Турція сѣщитъ Грецы наричатъ себеси Римляне, което име (урумъ) имъ даватъ и самитъ Турцы. Само послѣ отъ какъ ся состави Грецкото кралевство, Грецытъ, които го населяватъ, оставиха почетното Римско гражданство, което носехъ до сега, и зехъ да ся наричатъ Грецы (*Ἕλληνες* Еллини).

Первото побѣдоносно вторженіе на Българетъ въ Восточната Римска Имперія станало во времето на Императора Анастасіа Дикора, който царувалъ отъ 491 до 518 лѣто (*). Тѣи подавиха Имперія та. Устрашенныятъ Императоръ намѣри за нужно, да огради столнината си съ дълга стѣна, която носи името му, и се простира отъ Мраморното море до Черното. Боренето ся

(*) Азъ приймамъ тая година за епоха, зачтото Византійскитъ історицы сѣ зели да споменаватъ Българетъ съ нѣхното имъ име, само отъ това време, но подъ името, Словене, още отъ 378 лѣто, требува да ся разумѣватъ Българетъ, освенъ това, споредъ изысканіята на новитъ Крѣтѣицы, за Словенски племена, или за Българе, требува да ся разумѣватъ, и Гуннитъ и Аваритъ. Любопытнитъ могатъ да ся увѣрятъ за това отъ сочиненіята на Ю. И. Венедина, който излія яркій свѣтъ на первобытната Словенска історія.